

Børnenes og Husholdningens Skyld er bunden til Hjemmet, vil der sikkert ogsaa kunne vises ligesaa mange Exempler paa, at Mandens Løn er for lav og utilstrækkelig, som Exempler paa, at dette er Tilfældet for Kvindernes Vedkommende. Her staar vi netop ved det, som under de forhaandenværende Forhold virkelig er den egentlige *Hovedulykke: Mangel paa Arbejde og for lav Løn, ikke alene for Kvinder, men baade for Kvinder og Mænd.*

Jeg bestrider selvfølgelig ikke, at Kvinderne har den samme Ret til Erhverv som Mændene. Jeg spørger kun: hvilke Fordele vil Kvinderne opnaa ved, at denne Ret bliver anerkjendt, at der aabnes dem den samme Adgang til Arbejdsmarkedet, som Mændene har, naar dette Arbejdsmarked alt forud er overfyldt, naar der ved Indgangen til det staar Tusender, som forjæves anmoder om Lov til at indlades, naar der inde paa Markedet gaar endnu flere Tusender, som maa nøjes med Sul-teløn? Hvilke Fordele er der da at opnaa, hvilke gyldne Frugter at plukke derved, at Kvinderne faar „samme Adgang som Mændene?

Jeg beklager ikke at kunne se dem!

Nej, skal Kvinderne ved den „samme Adgang“ som Mændene opnaa virkelige Fordele, opnaa de Goder, som de er saa afgjort berettigede til, saa maa de laane deres — selv endog uden Stemmeret — mægtige Indflydelse til at skabe saadanne sociale Forhold, at *enhver villig og arbejdsdygtig Haand*, hvad enten den tilhører Kvinden eller Manden, *til enhver Tid paa Arbejdsmarkedet kan finde rigelig Sysselsættelse til god Fortjeneste.* Naar dette er opnaaet, naar Arbejdsmarkedet spørger efter Arbejdere i samme Grad, som Arbejderne — mandlige saavel som kvindelige — nu spørger efter Arbejde, da faar det Betydning, da bliver det værd at virke for, at Kvinderne faar samme Adgang som Mændene.

Kan Kvinderne faa Øje for dette, kan de faa Syn for Hovedaarsagen til det for Kvinder og Mænd fælles Fattigdoms-
onde, kan de ved deres Møder og i deres Presse medvirke til Belysning af, hvorledes vi paa bedste Maade ændrer vort Samfund derhen, at Arbejdsmarkedet stadig har Trang til og Brug for de flest mulige baade kvindelige og mandlige Arbejdskræfter, — da vil der komme Fart i Kvindebevægelsen. Kvindebevægelsen vil da indgaa som et uundværligt, betydningsfuldt Led i